

Poem 04

**Poema
de Joan Alcover i Maspons
Sense data**

Als "exploradors" //
per don Joan Alcover i Massons

Joves pelegrins

que arborant banderes, a sò de tambo',
alegrau els ecos de tots els camins;
plena d'esperança i d'il·lúsió,
~~la pàtria compatriotus~~ ~~heus~~ envia son bés maternal,
~~expeditionenar exultemus~~ ~~maternalis~~.

Sou la caravana
~~que porta per gaire~~

seguint la ~~més~~ columnna de foc ideal.

Amb ~~malats~~ ulls ben oberts, p'el mont i la plana,
honren a tot 'hora la creació;
fugiu de l'inèrcia, terrible corró
de la vida humana!

Y tresca que tresca,
tornareu a casa, quan venga la nit,
i noves dolgeses duren a la breva

del vostre esperit,
i noves trovalles al vostre voigt;
no sereu com l'hoste que, mal agrait,
passa per l'hostatje sens mirar en torn.

Amb mirada amiga
vullau explorar
el niuol que passa, la flor de gamiga,
l'estel i l'insecte, la terra i la mar,
fins que, una per una,
de totes les coses hagau coneixensa,
de llurs fesomies i el nom de quicuna,
i així vostra vida serà més intensa.

La vida dejuna
de curiositat,
p'el tedi corcada, s'escola mesquina.
El mon es de transit, més Deu l'ha creat;
i l'indiferència per l'obra divina,
es impietat.

Junten a l'estudi labor enginyosa,
manejant les eines com els menestrals;
assolir fineses espirituals,
sens avergonyirvos de la mà callosa.
La vostra alegria, claror matinera
que a tot hom encanta,
duen al paratge de gent marinera
i a la vila obrera,
de telers vibrants.

Munteu al castell, per a respirar-hi
perfum de llegendes;
en l'erm solitari
despleguen les tendes.

Entreu a l'església i a la ferreria,
mireu ratja l'oli dintre les tafones,
monyir les ovelles en la pàtoria,
i treure la parxa brollant de les ones;
i en l'ànima vostra seran pariones
virtut i energia;

~~JO MALLORCA~~

i s'enfortirà vostre joveresa...
dins l'aire i el sol de la vida lliure,
contra la feblesa
de la pò de viure.

Joan Oliver i Clapons.